

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผลการศึกษา

Conclusions and Discussion

5.1 ผลของโนเซมาที่มีต่อผึ้งมีมี (Effect of Nosema on dwarf honeybees, *Apis florea*)

เชื้อ *N. ceranae* ที่แยกออกจากงานของผึ้งพろงและผึ้งมีมี ที่ติดเชื้อย่างหนัก หลังจากนั้นทำให้ติดเชื้อในผึ้งมีมีในจำนวนสปอร์ต่างกันโดยความรุนแรงขึ้นอยู่กับจำนวนสปอร์ที่ได้รับ ผลต่อการผลิตโปรตีนของต่อมไฮโปฟาริงค์ ทำให้ผลิตโปรตีนลดลง นอกจากนี้ยังทำให้เพิ่มอัตราการตาย ติดเชื้อ ร้อยละของเซลล์ติดเชื้อ โดยทำให้โครงสร้างภายในเซลล์เสียหายอย่างหนัก ออร์แกเนลล์ต่าง ๆ ได้รับความเสียหาย และถูกทำลาย และเมื่อให้พรอพอลิสที่สกัดจากชันโรงพบว่าการติดเชื้อและความรุนแรงของการติดเชื้อลดลง โดยที่ความเข้มข้นของพรอพอลิสมากทำให้อัตราการลดชีวิตเพิ่มขึ้น การผลิตโปรตีนของต่อมไฮโปฟาริงค์เพิ่มขึ้น ดังตาราง 5.1

ตารางที่ 5.1 ผลของ *N. ceranae* ต่อผึ้งมีมี *A. florea* วรรณะผึ้งงาน

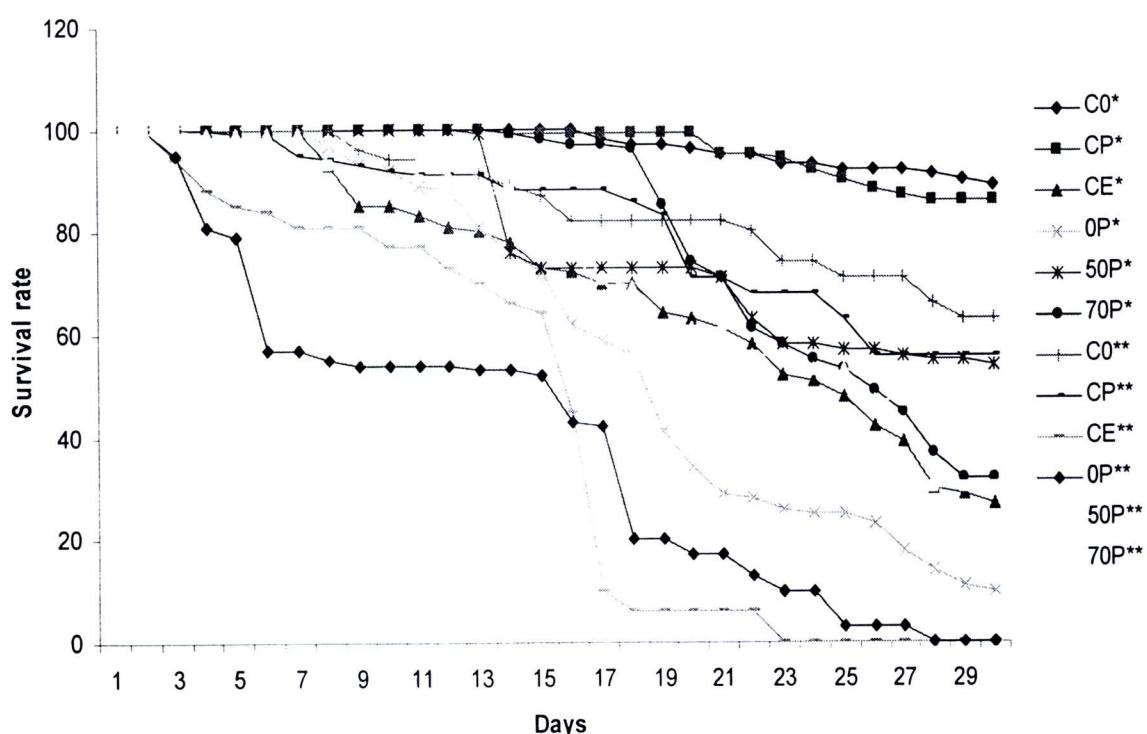
กลุ่มทดลอง*	ผลของ <i>N. ceranae</i> ที่มีต่อผึ้งงานของผึ้งมีมี			
	อัตราการติดเชื้อ ค่าเฉลี่ย \pm SD (%)	ติดเชื้อต่อตัว ค่าเฉลี่ย \pm SD (million)	ร้อยละการติดเชื้อในเซลล์วันที่ 14 หลังการติดเชื้อ ค่าเฉลี่ย \pm SD (%)	โปรตีนที่รัดได้จากต่อม HPGs (mg/bee) วันที่ 14 หลังการติดเชื้อ
CO	0	0	0	14.86 \pm 3.35
CP	0	0	0	0.77 \pm 0.36
CE	80 \pm 2.82	0.631 \pm 0.028	67.23 \pm 13.68	9.88 \pm 2.61
OP	100	3.896 \pm 1.403	71.53 \pm 1.6	1.81 \pm 1.16
50P	23 \pm 24.04	0.265 \pm 0.363	16.40 \pm 0.98	6.15 \pm 1.27
70P	28 \pm 22.63	0.394 \pm 0.163	14.73 \pm 0.62	5.68 \pm 0.76

5.2 ผลของโนเซมาที่มีต่อผึ้งพろง (Effect of Nosema on Asiatic honeybees, *Apis cerana*)

N. ceranae ที่แยกออกจากงานของผึ้งมีมีที่ติดเชื้อย่างหนัก ผลต่อการผลิตโปรตีนที่ได้จากต่อมไฮโปฟาริงค์ของผึ้ง *A. cerana* เช่นเดียวกับผลกระทบต่อผึ้งมีมี *A. florea* และยังพบว่าอัตราการตาย การติดเชื้อ ร้อยละของเซลล์ที่ติดเชื้อมีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกับผึ้ง *A. florea* ด้วยเช่นกัน ดังตารางที่ 5.2

ตารางที่ 5.2 ผลของ *N. ceranae* ต่อผึ้งโพรง *A. cerana* วรรณะผั่งงาน

กลุ่มทดลอง	ผลของ <i>N. ceranae</i> ที่มีต่อผังงานของผึ้งโพรง					
	อัตราการติดเชื้อค่าเฉลี่ย \pm SD (%)	ติดเชื้อต่อตัวค่าเฉลี่ย \pm SD (million)	โปรตีนที่วัดได้จากต่อม HPGs (mg/bee) หลังการติดเชื้อ			
			วันที่ 6	วันที่ 10	วันที่ 14	
CO	0	0	16.54 \pm 0.72	13.21 \pm 3.55	6.34 \pm 0.94	
CP	0	0	16.84 \pm 2.117	12.41 \pm 1.87	6.23 \pm 0.98	
CE	98 \pm 2.82	2.77 \pm 0.64	12.15 \pm 3.26	5.47 \pm 1.89	4.4 \pm 0.75	
OP	100	3.08 \pm 0.98	11.94 \pm 0.68	5.28 \pm 0.87	4.51 \pm 0.24	
50P	84 \pm 5.65	2.19 \pm 0.26	13.89 \pm 2.23	6.23 \pm 0.75	5.44 \pm 0.24	
70P	79 \pm 4.24	1.1086 \pm 0.405	14.9 \pm 3.38	6.88 \pm 0.79	5.64 \pm 0.69	

รูปที่ 5.1 แสดงอัตราการลดชีวิตผึ้งมิ้มและผึ้งโพรง หลังจากทำการป้อนสปอร์ของเชื้อโนซีมาที่สกัดมาจากผึ้งโพรง (*A. cerana*) ด้วยความเข้มข้นของสปอร์ 80,000 สปอร์ต่อตัว

อักษรย่อ:

* คือผึ้งมี้ม

** คือ ผึ้งโพรง

กลุ่ม CO คือ ผึ้งที่ป้อนสารละลายน้ำซูโครัส 50% (ละลายในน้ำกลั่น) และให้อาหารคือ pollen mix เตรียม pollen 60 กรัม ผสมกับสารละลายน้ำซูโครัส 50% (ละลายในน้ำกลั่น) ปริมาตร 17 มิลลิลิตร

กลุ่ม CP คือ ผึ้งที่ป้อนสารละลายน้ำซูโครัส 50% (ละลายในน้ำกลั่น) และให้อาหารคือ pollen mix เตรียม pollen 60 กรัม ผสมกับสารละลายน้ำซูโครัส 50% (ละลายในพลอพอลิส 70%) ปริมาตร 17 มิลลิลิตร

กลุ่ม CE คือ ผึ้งที่ป้อนสารละลายน้ำซูโครัส 50% (ละลายในน้ำกลั่น) มีสปอร์ Nosema 80,000 สปอร์ และให้อาหารคือ pollen mix เตรียม pollen 60 กรัม ผสมกับสารละลายน้ำซูโครัส 50% (ละลายใน ethanol) ปริมาตร 17 มิลลิลิตร

กลุ่ม OP คือ ผึ้งที่ป้อนสารละลายน้ำซูโครัส 50% (ละลายในน้ำกลั่น) มีสปอร์ Nosema 80,000 สปอร์ และให้อาหารคือ pollen mix เตรียม pollen 60 กรัม ผสมกับสารละลายน้ำซูโครัส 50% (ละลายในพลอพอลิส 50%) ปริมาตร 17 มิลลิลิตร

กลุ่ม 50P คือ ผึ้งที่ป้อนสารละลายน้ำซูโครัส 50% (ละลายในน้ำกลั่น) มีสปอร์ Nosema 80,000 สปอร์ และให้อาหารคือ pollen mix เตรียม pollen 60 กรัม ผสมกับสารละลายน้ำซูโครัส 50% (ละลายในพลอพอลิส 50%) ปริมาตร 17 มิลลิลิตร

กลุ่ม 70P คือ ผึ้งที่ป้อนสารละลายน้ำซูโครัส 50% (ละลายในน้ำกลั่น) มีสปอร์ Nosema 80,000 สปอร์ และให้อาหารคือ pollen mix เตรียม pollen 60 กรัม ผสมกับสารละลายน้ำซูโครัส 50% (ละลายในพลอพอลิส 70%) ปริมาตร 17 มิลลิลิตร

เมื่อเปรียบเทียบอัตราการติดเชื้อเมื่อผึ้งหั้งสองชนิดนี้ได้รับเชื้อในปริมาณเท่ากันพบว่า ผึ้งมี้มมีอัตราการติดเชื้อต่ำกว่าสูงกว่าผึ้งโพรง นอกจากนี้ทำให้การผลิตโปรตีนของต่อมไฮโปฟาริงค์ลดลงในผึ้งหั้งสองชนิดสารสกัดจากพลอพอลิสจากชันโรง (stingless bee, *T. Apicalis*) จังหวัดจันทบุรีสามารถยับยั้งหรือลดการติดเชื้อได้ในผึ้งหั้งสองชนิด แต่สามารถยับยั้งเชื้อโนซีมาในผึ้งมี้มได้ดีกว่าในผึ้งโพรงและจากรูปที่ 5.1 ในกลุ่มที่ให้พลอพอลิสมีอัตราการติดเชื้ิต่ำกว่าในกลุ่มที่ไม่ให้พลอพอลิสทั้งในผึ้งโพรงและผึ้งมี้ม